

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6165

гр. София, 18.08.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 41
състав**, в закрито заседание на 18.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **8044** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.166, ал.4 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 217 ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по включеното в искова молба, с посочено правно основание чл.149, ал.5 от АПК, на [фирма], [населено място], срещу заповед № РА-20-32/16.07.2019 г. на Главния архитект на Столична община, искане да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Искането е мотивирано, че предварителното изпълнение на заповедта ще причини значителни и трудно поправими вреди на дружество, в размер на пазарната стойност на строежа и това, че ще престане да действа шивашкия цех, помещаващ се в процесната сграда.

В придружителното писмо за изпращане на преписката в съда от ответната страна се изразява становище, че не е налице основание за спиране на изпълнението със същата степен на значимост като това обосновало допуснатото по силата на закона предварително изпълнение и че дори и да са представени доказателства за евентуални вреди, то те са поправими предвид имуществения им характер и че подлежат на обезщетяване, в случай на отмяна на заповедта.

Съдът като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното относно искането за спиране:

Доколкото искането за спиране е направено в именована като искова молба жалба с правно основание чл.149, ал.5 от АПК, предвиждащ безсрочно оспорване на административния акт с искане за нищожности и е от адресата на оспорената заповед, то е допустимо. Разгледано по същество искането е неоснователно по следните съображения:

С процесната заповед на основание чл. 195, ал.6, във връзка с ал.1 и чл. 196, ал. 3 и ал.5 от ЗУТ е наредено премахването на строеж „Спомагателна сграда“, находяща се в УПИ VI- за административен комплект, кв.11, по плана на [населено

място], м.“С.“, с административен адрес, [улица], район „К. село“-СО, който не може да се поправи и заздравя, по указания, дадени от районната техническа служба, като теренът бъде освободен от всички отпадъци и околното пространство се възстанови във вида преди изграждането му. Определен е 60 дневен срок за доброволно изпълнение от връчване на заповедта и е указано да бъде одобрен плана за управление на строителните отпадъци и план за безопасност и здраве, както и проверка по изпълнението. Със заповедта е одобрен протокол от 02.07.2018г. на Комисията по чл.196, ал.1 от ЗУТ, назначена от Директора на Дирекция „Общински строителен контрол“-СО за обследване състоянието на описания строеж, чието премахване е разпоредено. В мотивите на заповедта е посочено, че преценявайки техническото състояние на едноетажната масивна постройка и към момента на извършване на огледа длъжностните лица, членове на комисията, я определят като опасна за здравето и живота на гражданите, негодна за използване, застрашена от самосрутване, с компрометирана носеща конструкция и същата не може да се поправи и заздравя. В протокола за освидетелстване на обекта от 02.07.2018г. е посочено, че представлява „Спомагателна сграда“, едноетажна масивна постройка, която към момента се ползва за шивашко ателие от ползвателката на обекта В. Б.. При огледа е констатирано наличие на множество пукнатини, конкретно описани и водещи до заключението, че е нарушена носещата способност на сградата и строежът не отговаря на съществените изисквания по чл.169, ал.1 от ЗУТ. В протокола е направено заключението, че към момента на огледа длъжностните лица, членове на комисията, го определят като опасен за здравето и живота на гражданите и негоден за използване, по смисъла на чл.195, ал.6 от ЗУТ. Видно от данните по делото и протокола, и заповедта са обявени чрез залепване на обявления на входната врата на имота и на информационното табло за съобщения в сградата на район „К. село“, поради ненамиране на място на собственика на имота. Съгласно протокола на място в обекта са извършвани проверки още от 2013г., на които присъствала ползвателката на обекта В. Б., издирван е собственика на строежа [фирма] – дружеството, чрез съответните управители, като са извършвани проверки на място и през 2014г., 2015г., 2017г., за които са изпращани писма с обратна разписка на последно установения по ТР управител на дружеството С. Я. –Ш., като на последно извършената проверка на 28.04.2017г. управителката отново не се е явила и достъп до строежа не е бил осигурен, поради което е извършен оглед само отвън, през металната ограда и било установено, че има отваряне на пукнатините. Приложен е снимков материал. При предишна проверка на 18.02.2015г. на мястото е присъствала ползвателката В. Б., като е била осигурила достъп в имота на членовете на комисията и тогава е извършен оглед на техническото състояние.

За да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, искащ спиране, да докаже, чрез надлежни доказателства, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда, предвид нови обстоятелства, настъпили след постановяване на акта - чл. 217, ал. 2 от ЗУТ във вр. с чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК. Настъпването ѝ следва да е достатъчно вероятно. Жалбоподателят твърди, че такава ще му бъде причинена, в размер на пазарната стойност на строежа и заради това, че в обекта има шивашки цех.

В случаите когато законодателят разпорежда предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и разпоредбата на чл. 217 ал.1 т. 9 от ЗУТ, приложима в настоящата хипотеза, той презумира наличието на предпоставките по чл. 60 ал.1 АПК. Предпоставка за спиране от съда на

предварителното изпълнение на заповедта би било наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60 от АПК. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта за премахване на сградата е в полза на обществения интерес, който е от голяма значимост. В тежест на жалбоподателя пред съда е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спирането изпълнението на заповедта е основателно и неговият интерес надделява над обществения, презумиран от закона.

В настоящия случай жалбоподателят представя документи относно придобиване правото на строеж и имуществото в процесния обект, датиращи от 1991г. и 1997г., както и данъчна оценка на имота от 2007г. Не е представил доказателства относно шивашки цех в този обект и на какво основание и с какъв собственик функционира такова предприятие в спомагателната сграда, каква е актуалната пазарна стойност на обекта (оценката е от 2007г.), нито представя актуални доказателства, които да опорвергават по някакъв начин констатациите на комисията относно състоянието на спомагателната сграда и че същата е в състояние, различно от констатираното при проверките.

От административната преписка е видно, че проверката на състоянието на обекта е започнало още от 2013г., като проверките констатират пукнатини и засягане на носещата конструкция, като при последната проверка, посочена в протокола от 2018г. комисията заварва отваряне на пукнатините. Заключение на длъжностните лица от комисията е, че обектът е опасен за здравето и живота на гражданите и негоден за използване, по смисъла на чл.195, ал.6 от ЗУТ.

При извършен анализ на представените доказателства от двете страни по спора, съдът приема, че представените от жалбоподателя доказателства и констатациите на длъжностните лица при ответника, не водят до извод ,у съда, че от предварителното изпълнение на административния акт за жалбоподателя е възможно да настъпят непоправими вреди и последици, които ще засегнат неговите законни права и интереси до степен, която да надделява над обществения интерес, защитен с допуснатото от закона предварително изпълнение. Не са представени доказателства за нарушаване на частните интереси, противопоставими на обществения интерес, в това число запазване здравето и живота на гражданите от опасни и неизползваеми строежи. Евантуалните имуществени вреди, които жалбоподателят е посочил, че ще претърпи като загуби и пропуснати ползи, не са труднопоправими, а са обезщетими при евентуална отмяна на заповедта. Засягането на частния интерес на жалбоподателя не може да се съизмерва с обществения, който в случая е особено значим и с оглед констатацията за опасност и неизползваемост на обекта. Същото важи и по повод възражението, че шивашкият цех в спомагателната сграда ще престане да работи. Предвид заключението на комисията относно състоянието на строежа, то продължаването на шивакия цех да функционира в него, би нанесло евентуално по големи вреди, бидейки опасен за здравето и негоден за използване, отколкото цехът да спре да се помещава в тази постройка и да се премести в безопасна и годна за използване. Искането за спиране е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл.217, ал.2 от ЗУТ и чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], [населено място] за спиране

на предварителното изпълнение на заповед № РА-20-32/16.07.2019 г. на Главния архитект на Столична община, включено в искова молба вх.№ АССГ 25533/14.08.2020г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 7 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: